

Sprawa C-212/05

Gertraud Hartmann

przeciwko

Freistaat Bayern

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Bundessozialgericht)

Pracownik przygraniczny — Rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 — Przeniesienie
miejsca zamieszkania do innego państwa członkowskiego — Małżonek pozostający
bez pracy — Zasiłek z tytułu opieki nad dzieckiem — Odmowa przyznania
zasiłku małżonkowi — Korzyść socjalna — Wymóg miejsca zamieszkania

Opinia rzecznika generalnego L.A. Geelhoeda, przedstawiona w dniu 28 wrze-
śnia 2006 r. I - 6306

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 18 lipca 2007 r. I - 6333

Streszczenie wyroku

1. *Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Rozporządzenie nr 1612/68 — Pojęcie „pracow-
nika migrującego”
(rozporządzenie Rady nr 1612/68)*

2. *Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Równość traktowania — Przywileje socjalne (rozporządzenie Rady nr 1612/68, art. 7 ust. 2)*

1. Obywatel państwa członkowskiego, który zachowując zatrudnienie w tym państwie, przeniósł miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego i od tego czasu wykonuje swą działalność zawodową, będąc pracownikiem przygranicznym, może skorzystać ze statusu „pracownika migrującego” w rozumieniu rozporządzenia nr 1612/68 w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty.

całej rodziny, niezależnie od tego, który rodzic o niego występuje, a tym samym umożliwia zmniejszenie zobowiązania, ciężącego na pracowniku, do uczestniczenia w kosztach utrzymania rodziny, i stanowi zatem dla niego „korzyść socjalną” w rozumieniu tego przepisu.

(por. pkt 20, pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1612/68 w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty stoi na przeszkodzie temu, by małżonek pracownika migrującego wykonującego działalność zawodową w państwie członkowskim, pozostający bez pracy, mający miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, wyłączony został z uprawnienia do zasiłku z tytułu opieki nad dzieckiem z tego powodu, iż nie miał on ani stałego, ani zwykłego miejsca zamieszkania w pierwszym państwie członkowskim, skoro przyznanie takiego zasiłku małżonkowi pracownika stanowi korzyść dla

Tego rodzaju wymóg posiadania miejsca zamieszkania należy uznać za pośrednio dyskryminujący gdy można uznać, że ze swej natury dotyka on bardziej pracowników migrujących lub ich małżonków, którzy najczęściej mają miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, niż pracowników krajowych, i że w konsekwencji istnieje ryzyko postawienia tych pierwszych w gorszej sytuacji.

W kontekście ustawodawstwa krajowego realizującego cele polityki rodzinnej, przyznającego zasiłek z tytułu opieki nad dzieckiem osobom, które wytworzyły rzeczywistą więź ze społeczeństwem

kraju, i zgodnie z którym znaczący wkład w krajowy rynek pracy stanowi także skuteczny element integracji ze społeczeństwem, nie można odmówić przyznania zasiłku, o którym mowa,

małżonkom, którzy nie mają miejsca zamieszkania na terytorium krajowym, lecz z których jeden wykonuje w tym państwie działalność zawodową w pełnym wymiarze.

(por. pkt 26, 30–33, 36–38
oraz pkt 2 sentencji)